

BRIEF UIT RUDY, PRIESTERFRATERNITEIT JESUS CARITAS BOODSCHAP VAN DE EUROPESE BIJEENKOMSTEN RUDY, Polen, 12-19 juli

« Czes'c' » (spreekt uit als « Tchech'tch' »): met deze Poolse begroeting willen wij u nabij zijn, u fraterniteiten uit Europa en u deze boodschap toesturen, vrucht van ons werk, maar ook van ons gebed. Dank zij onze gasten die vol aandacht voor ons waren en heel wat ontmoetingen hebben georganiseerd voor ons in diverse parochies, zijn wij dichter bij de werkelijkheid van hun land en hun Kerk kunnen komen en konden we het thema van onze bijeenkomst laten weerklinken: **“Diocesane, missionaire priesters, geïnspireerd door het getuigenis van Charles de Foucauld”**.

IN DE EUROPESE CONTEXT VAN DE SECULARISATIE

Het evangelie van de tweede dag van onze Ontmoetingsdagen, ons voorgesteld in de liturgie, geeft de hoofdtoon aan van onze boodschap: “Zie, Ik je zend als schapen tussen wolven... wees dus omzichtig als slangen en argeloos als duiven...” (Mt 10,16)

Elk van onze landen, volgens een verschillend ritme, constateert het fenomeen van de secularisatie: vermindering van het kerkbezoek, ontwikkelingen t.a.v. de traditionele waarden, burgerlijke wetten die zich distantiëren van de christelijke traditie... In één woord, het religieuze is niet populair. De kerkgemeenschappen en de priesters zijn volop in heel deze beweging betrokken en dienen zich erin te situeren: aanvaarden of weigeren? meewerken (composen) of zich compromitteren? Het statuut van de priester lijdt eronder: gewijzigde identiteit, gedegradeerde sociale status, gerelativeerd gezag... Zo begrijp je ook waarom jongeren aarzelen zich in te zetten op een zo onzekere weg die hen engageert voor de hele duur van het leven.

Als leden van de Fraternalitas Jesus Caritas zijn wij niet van deze secularisatie gespaard. Ze markeert onze levenswijze en onze zending. Wij worden bevraagd: hoe een traditie over te brengen, Gods Woord nl., in ons geseculariseerde heden? Charles de Foucauld ging ver weg om te missioneren, maar vandaag – voor ons - begint de zending bij de deur, bij onze bureaus..

De omzichtigheid van de slang en de argeloosheid van de duif zijn noodzakelijk om onze zending te vervullen. We hebben een weg te bewandelen van ‘luisteren’ en van ‘voorbereidend werk’: « zijn woordenboek maken ». Rekening houden met de cultuur ter plaatse vraagt tijd en we hebben er zo weinig... *(Er wordt allusie gemaakt op het enorme werk van Foucauld bij het samenstellen van het Toereg–Frans woordenboek dat noodzakelijk voorbereidend werk was om ooit ‘taal’ te geven aan de cultuur en de verkondiging. NVDV)*

DIOCESANE PRISTERS IN EEN MISSIONAIRE KERK

Onze uitwisseling heeft ons getoond dat in de meerderheid van onze landen de verdergaande secularisatie, het consumisme en het individualisme het moeilijk maken om te evangeliseren, maar ook de noodzaak ervan wordt erdoor duidelijk. Talrijke initiatieven ontstaan overal om weer plaats te geven aan het Woord van God, aan een meer broederlijk parochiaal samenleven en aan de zorg om naar de 'periferie' te gaan.

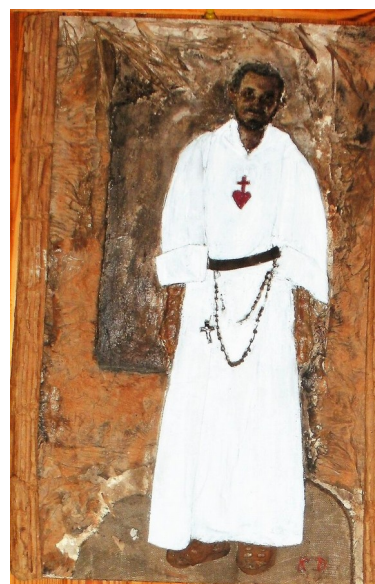
Het erkennen en het bevorderen van de rol van leken in de evangelisatie is een noodzakelijkheid.

In sommige bisdommen hebben bisschoppen ons aangemoedigd om groepen te vormen die als eerste taak hebben om de vorming van de gedoopten te promoten en dit door de kennis van hun geloof en hun geestelijk leven te verdiepen. Op lange termijn zouden deze evangelisatiegroepen zich kunnen concentreren op de optie om een bredere gemeenschap te bereiken, bijzonder ook niet-gelovigen, maar dit niet met het oog op proselitisme, maar met het oog op het bevorderen van het wederzijds elkaar ontmoeten en begrijpen en aldus de vreugde van het Evangelie met elkaar te communiceren.

Door het ontbreken van priesters komen in veel van onze bisdommen priesters uit Afrika of India om te werken in de evangelisatie. Mits zij goed geholpen worden om de cultuur te begrijpen die hen verwelkomt, kan hun aanwezigheid een grote zegen zijn voor de Kerk op de plaatsen en in de gemeenschappen die reeds multicultureel zijn.

Het priestergebrek leidt ook tot een hergroeperen van parochies, wat aan leken de mogelijkheid geeft en de opportuniteit om grotere verantwoordelijkheden op te nemen voor de evangelisatie en in de diverse diensten. Maar het vraagt inspanning om de talenten van iedereen te ontdekken en om te onderscheiden hoe ze ten beste kunnen aangewend worden.

Heel wat vruchtbare wegen zijn ondernomen met jongeren, zoals de Wereldjongerendagen en andere initiatieven door de bisdommen opgezet. Het is ongetwijfeld de moeite waard om energie en tijd te steken in dienst van de jongeren en om hen te helpen wegen te onderscheiden om aan de druk van het consumisme te weerstaan. Dit zal ons evenwel de noodzaak niet doen vergeten om volwassenen te vormen en om hen meer autonomie en verantwoordelijkheid te geven.

Wij zijn er ons meer en meer van bewust dat de evangelisatie niet op de eerste plaats in de kerk gebeurt, maar in de publieke ruimte. Voorbeelden werden met elkaar gedeeld over initiatieven in commerciële centra en andere openbare ruimten, teneinde een breder publiek te bereiken.

De verschillende tussenkomsten in onze assemblee hebben de overtuiging gesterkt dat de

priesters er nood aan hebben met samen met trouwe leken in het evangelisatiewerk op weg te gaan, om hen te responsabiliseren en om met hen samen te werken. Eveneens zullen wij, priesters en leken, efficiënter evangeliseren als wij de vreugde van het evangelie in ons eigen leven uitstralen.

GEINSPIREERD DOOR HET GETUIGENIS VAN BROEDER CHARLES

De evangelische radicaliteit van Charles de Foucauld, geworteld in zijn contemplatief- en zijn aanbiddingsgebed, zijn keuze voor de armoede, alsook zijn verlangen om gelijk aan Jezus te worden, plaatsen ons voor de 'zwakheid van God' en helpen ons om ons te ontdoen van onze pastorale pretentie.

Het getuigenis van Broeder Charles helpt ons om priesters te zijn

* die leren terug te keren naar het Evangelie om zich te laten doordringen van de geest van Jezus..

* die kiezen voor een zekere eenvoud van leven tot zelfs wat armoede, om het 'werk' van de graankorrel in de aarde gevallen duidelijk te maken (Joh. 12,24): het echte succes van God openbaart

zich in zijn ontleding. Vandaar de uitnodiging om naar de existentiële periferieën te gaan, om solidair te worden met de armen en om nabij te zijn bij de kleinen en diegenen die door de geschiedenis gekruisigd worden. De universele fraterniteit heeft haar wortel in de gehoorzaamheid aan God de Vader en aan de arme broeders die ons Jezus openbaren. De arme is een ware 'theologische plaats' van de nabijheid van God en leidt ons tot aanbidding

* die leren luisteren: vooreerst naar Jezus die tot ons spreekt in het Evangelie, in de eucharistie en in de stilte van de woestijn, maar ook in elke mens, opdat we ons laten evangeliseren in de ontmoeting van een mensheid die reeds gemarkeerd is door de tegenwoordigheid van de Geest. Wij kunnen ons in die zin laten bekeren door de icoon van het Bezoek (van Maria aan Elisabeth). Het beluisteren van de andere en van zijn levenswijze vragen geduld te oefenen in het wederzijds

aan elkaar gegeven-zijn als mens en dit in een vriendschappelijke relatie. De tijd om te luisteren en om op vriendschappelijke manier elkaar te ontmoeten is een belangrijke en kostbare tijd om het terrein voor te bereiden vooraleer het zaad van het Evangelie kan worden uitgestrooid. Met een dergelijke houding kunnen wij nu reeds en ook in de toekomst een betekenisvolle rol spelen in de

dialoog met onze moslimbroeders die in veel van onze landen reeds (volop) aanwezig zijn.

* die zich engageren om een priesterlijke Fraterniteit te beleven als een providentiële plaats waar zij de wil van God leren onderkennen (levensherziening), om elkaar behulpzaam te zijn in een discreet apostolaat, ontdaan van alle uitwendige middelen, maar totaal vertrouwend op Jezus en

ook om de laatste plaats te zoeken die Jezus op zich nam.

GECONFRONTEERD MET DE ZELDZAAMHEID VAN PRESTERROEPINGEN

In de meerderheid van onze Europese landen is het dalen van het aantal kandidaten voor het priesterambt heel belangrijk. De algemene context van de expliciete secularisatie, alsook een cultuur van directe bevrediging zijn daar niet vreemd aan: vrijheid zonder engagement, autonomie zonder verantwoordelijkheid, afwezigheid van stilte. Toch bespeuren we bij heel wat jongeren een grote edelmoedigheid.

Ons antwoord om de ontvankelijkheid voor het roepen van God gunstig te beïnvloeden, zal gebeuren door het getuigenis van ons eigen priesterleven: in welke mate hebben stilte en woestijn daar een plaats? Welke contacten hebben wij met jongeren waarin we hen beluisteren en met hen op weg gaan?

Communities die echt leven van de aanwezigheid van de Verrezen Heer vormen het beste terrein voor de roepingen. Het voorbeeld van de Gelukzalige Charles de Foucauld wiens leven maar op lange termijn vruchtbaar was, is voor ons een aanmoediging.

GEROEPEN TOT EEN EENVOUDIG LEVEN

De encycliek van paus Franciscus *Laudato si* dient in het concrete leven omgezet te worden. Tegenover de bekoring tot consumisme en altijd maar meer willen, dienen wij op te voeden tot delen. Om solidair te zijn moeten we sober leven! Het betekent voor ons, priesters, om niet een echt arm, maar wel om een eenvoudig leven te leiden dat ons in staat stelt voor alle mensen toegankelijk te zijn. *audato si* nodigt ons uit tot een 'gelukkigmakende soberheid' en moedigt ons aan tot goede daden: recycleren, triëren, waterverbruik, energie en grondstoffen beperken, gebruik maken van openbaar vervoer, investeren in 'fair trade'. Maar de encycliek wil vooral een 'integrale ecologie' vooruithelpen die prioriteit geeft aan alles wat het 'gemeenschappelijk huis' ten goede komt. In deze zin is de actuele crisis rond het opvangen van vluchtelingen iets wat ons echt interpelleert en ons niet inactief kan laten toezien.

Onze Europese Ontmoeting had ook tot taak om een nieuwe verantwoordelijke aan te duiden voor de komende 6 jaar. **Kuno Kohn**, uit Hamburg in Duitsland werd verkozen en heeft de hem opgedragen missie aanvaard. We zijn er hem dankbaar voor, alsook **John McEnvoy** (uit Ierland) die voor voorbije zes jaar die verantwoordelijkheid uitoefende.

Onze volgende Assemblée, in 2020, zal in Engeland gehouden worden.